България (Група 2)

Правителството на България не удовлетворява изцяло минималните стандарти за премахване на трафика, макар да полага значителни усилия, за да постигне това. Правителството като цяло демонстрира повишени усилия в сравнение с предходния отчетен период, като се има предвид въздействието на пандемията от COVID-19 върху капацитета му за противодействие на трафика; ето защо, България остава в Група 2. Тези усилия включват заделяне на повече финансови средства на дете, настанено в кризисен център, увеличаване на финансирането за националната стратегия за противодействие на трафика и годишната национална програма и сътрудничество с правителствата на други държави по няколко програми за работа с обществеността с оглед пресичане на трафика с цел трудова експлоатация, включително разработване на брошура, която да информира българските работници зад граница за техните трудови права. Въпреки това, държавата не удовлетворява минималните стандарти в няколко ключови области. Властите разследваха, изправиха пред съд и осъдиха по-малко трафиканти. Съдилищата продължиха да постановяват условни присъди на повечето от признатите за виновни в трафик – едва 29% са получилите значителни по размер присъди – което отслаби възпиращия ефект и може да е подкопало по-широките усилия за борба с трафика. Данните за идентифициране и подпомагане на жертвите продължиха да бъдат ненадеждни; продължи и липсата на координация между службите за закрила на детето. Липсата на ресурси, на законови правомощия за разследване на случаи на трафик с цел трудова експлоатация и на достатъчно обучения попречи на служителите от инспекциите по труда в ефективното прилагане на закона. Корупцията сред органите на реда и в съдебната система продължи да възпрепятства напредъка, а предполагаемото им съучастие в престъпления, свързани с трафик, продължи безнаказано.

ПРИОРИТЕТНИ ПРЕПОРЪКИ:

Активно да разследва, да изправя пред съд и осъжда трафиканти, включително замесени държавни служители. • Да постановява и осигурява ефективното изтърпяване на значителни по размер присъди с лишаване от свобода на признатите за виновни трафиканти. • Да създаде и въведе всеобхватна база данни за събиране и обработка на данни за идентифициране и подпомагане на жертви и да предоставя сравними данни на годишна основа, които да не включват дублиране от предишни години. • Да осигури подпомагане на всички

деца жертви на трафик чрез съществено засилване на сътрудничеството между различните власти, ангажирани в закрила на детето, и насочването на деца жертви на трафик към подпомагане. • Да разшири правомощията на инспекторите по труда за идентифициране и законово преследване на случаи на трафик с цел трудова експлоатация и да осигури обучение на инспекторите за разпознаване на признаци на трафик. • Проактивно да идентифицира и насочва към подпомагане потенциални жертви на трафик, особено сред уязвимите групи от населението, като търсещи убежище, лица, предоставящи платени сексуални услуги, и деца в резидентна грижа, и да предоставя обучение на държавните служители по идентифициране на жертви. • Да издава прокурорски указания за пренасочване на повече случаи на трафик към Националната следствена служба (НСлС), за да способства за въвеждане на специализация на досъдебната фаза. • Да въведе устойчив финансов механизъм за предоставяне услуги на жертвите и да задели достатъчно финансиране за програмите за закрила на жертви. • Да увеличи броя на полицейските служители и инспектори по труда, разследващи престъпления с трафик на хора. • Да създаде централизирана база данни с разбивка на данните по категории за разследвания, обвинени лица, произнесени осъдителни присъди и размер на наказанията. • Да увеличи усилията за обучение на служителите в правоприлагащите органи, прокурорите и съдиите, с оглед разбиране на тежестта на престъпленията трафик с цел сексуална и трудова експлоатация и последиците от тях върху жертвите. • Да предостави допълнителни специализирани приюти за жертви на трафик. • Да предостави квалифицирани правни услуги и защита в съдебна зала на жертви, оказващи съдействие в наказателни производства. • Да реформира процедурата за обезщетяване на жертвите, като я направи достъпна за жертви на трафик, и да увеличи броя на жертвите, които получават обезщетение.

НАКАЗАТЕЛНО ПРЕСЛЕДВАНЕ

Правителството отслаби своите усилия в областта на правоприлагането. Съгласно членове 159а-159г от Наказателния кодекс се криминализира трафикът с цел сексуална и трудова експлоатация и се предвиждат наказания от две до осем години лишаване от свобода и глоба от 3 000 до 12 000 лева за престъпления срещу жертви пълнолетни лица и три до 10 години лишаване от свобода и глоба от 10 000 до 20 000 лева да престъпления, при които жертвите са деца. Тези наказания са достатъчно строги, а що се отнася до трафика с цел сексуална експлоатация, са съизмерими с наказанията, предвидени за други

тежки престъпления, например изнасилване. В резултат от пандемията, от март до май 2020 г. съдилищата нито разглеждаха наказателни дела, включително такива за трафик на хора, нито изслушваха показания на свидетели, а през ноември и декември 2020 г. работеха с ограничен капацитет. Властите разследваха 74 случая (58 на трафик с цел сексуална и 16 с цел трудова експлоатация), сравнено с 84 случая през 2019 г. и 59 през 2018 г. Властите предадоха на съд 45 обвиняеми (42 за трафик с цел сексуална и трима за трафик с цел трудова експлоатация), т.е. по-малко в сравнение с 73 през 2019 г. и 68 през 2018 г. Съдилищата постановиха осъдителни присъди срещу 42 трафиканти (41 за трафик с цел сексуална и един за трафик с цел трудова експлоатация), което бележи спад в сравнение с 61 за 2019 и 59 за 2018 г. От осъдените за трафик 42 души едва 12 (29 процента) получиха присъда лишаване от свобода; повечето осъдени получиха условни присъди, които нямат възпиращо действие за извършване на по-нататъшни престъпления, нито отразяват адекватно естеството на законорарушението. Както и в предходни години, правителството не предостави информация за размера на присъдите с лишаване от свобода, наложени на осъдените трафиканти. През 2020 г. властите разследваха един случай на лица, за които се твърди, че съзнателно са ползвали или искали платени сексуални услуги от жертва на трафик, а – в отделен случай – предадоха на съд двама трафиканти. И двамата трафиканти сключиха извънсъдебни споразумения и получиха условни присъди. За да разчистят натрупаните дела, прокурорите често се съгласяват на извънсъдебни споразумения с трафикантите, а съдът впоследствие одобрява тези споразумения като икономически изгодна алтернатива на пълното съдебно производство. Признаването на вина от трафиканта намалява присъдата с една трета, като в резултат повечето постановени присъди бяха смекчени или условни. Случаите, невключващи организирана престъпност, са поемани от районните полицейски управления, прокурори и съдилища. Делата за трафик, включващи организирана престъпност, се водят от Специализирания наказателен съд за организирана престъпност и корупция и Специализираната прокуратура към него. Главна дирекция за борба с организираната престъпност (ГДБОП) поддържа специализирано полицейско звено за разследване на случаи на трафик, най-вече международен, включващи организирана престъпност. През 2020 г. ГДБОП участва в нов съвместен разследващ екип (след един през 2019 г.) със съдействието на Европол и Евроджъст, както и в други международни случаи. При един такъв случай, българските и френските власти си сътрудничиха в разследване, довело до

изправяне пред френски съд на 18 българи, експлоатирали инвалиди за принудителна просия. Отделно от това, българските и френските власти си сътрудничиха в разследване на трафик с цел сексуална експлоатация, довело до постановяване от френски съдилища на 15 осъдителни присъди срещу българи трафиканти. През 2020 г. властите екстрадираха осем лица, заподозрени в трафик, сравнено с 18 през 2019 г. и 13 през 2018 г.

Корупцията в правоприлагащите органи и съдебната власт, липсата на адекватни присъди срещу, или ненаказуемостта на замесени служители, както и селективното наказателно преследване възпрепятстваха реалния напредък. НПО съобщиха за съмнения в съучастие на служители от правоприлагащи органи в по-малките градове, които с неохота разследвали случаи на трафик, било защото познавали трафикантите или защото се страхували от отмъщение. В допълнение, медиите докладваха, че полицейски служители са приемали подкупи, за да си затварят очите пред експлоатацията на жени за платени сексуални услуги. Независимо от това, правителството не съобщи за каквито и да било разследвания, наказателно преследване или постановени осъдителни присъди на държавни служители, замесени в престъпления с трафик на хора. Към края на отчетния период течеше дело по втора и последна въззивна жалба срещу условна присъда, наложена на полицейски служител, обвинен от властите през 2016 г. във възпрепятстване на разследване за трафик. Остават нерешени проблеми в съдебната система като бюрократизираното съдопроизводство, водещо до твърде продължителни съдебни дела, и липсата на специализирани в трафик на хора прокурори. Разпределението на делата на случаен принцип в прокуратурите възпрепятства специализацията. НСлС, където работят добре обучени и опитни юристи, запази ресурсите си за специализация, но нейната юрисдикция върху случаите на трафик бе ограничена. Практикуващи юристи съобщаваха, че указанията на Главния прокурор могат да пренасочат повече случаи на трафик към НСлС, за да спомогнат за постигането на специализация. НПО докладваха също, че като цяло на прокурорите все още липсват знания за водене на дела за трафик, както и чувствителност за работа с жертвите.

През 2020 г. държавата проведе множество обучения по трафик на хора, за да преодолее празнотите в познанията. Националният институт на правосъдието проведе обучение на петима съдии, 11 прокурори, петима следователи и осем административни служители по различни аспекти на международната правна помощ по наказателни дела, включително за трафик на хора, и изнесе модул

по разследване на трафик на хора пред 49 новоназначени съдии и прокурори. Националната комисия за борба с трафика на хора – агенцията, координираща усилията на правителството срещу трафика, местните комисии за борба с трафика на хора и други организации проведоха общо 21 обучения с над 590 практикуващи в тази материя, включително осем специализирани обучения за 220 следователи, прокурори и съдии по разследване на случаи на трафик, отнемане на приходи от трафик, психологическите аспекти на разпитването на жертви и закрилата на жертвите. Допълнително бяха проведени обучения с над 370 социални работници, преподаватели и експерти от НПО по идентифициране и насочване на жертвите.

ЗАКРИЛА

Като цяло, усилията на държавата за закрила на жертвите останаха недостатъчни. Прокуратурата съобщи, че е идентифицирала 413 потенциални жертви на трафик (336 с цел сексуална и 77 с цел трудова експлоатация), което е значително увеличение спрямо 340 през 2019 и 376 през 2018 г. От тези 413 идентифицирани жертви, 30 са били деца (24 на трафик с цел сексуална и шест с цел трудова експлоатация), сравнено с 33 през 2019 и 53 през 2018 г. Властите идентифицираха трима чужденци жертви на трафик – една украинка, с цел сексуална експлоатация, и двама граждани на Киргизстан, с цел трудова експлоатация – сравнено с един такъв случай през 2019 г. и нито един през 2018 г. Статистиката включва жертви от разследвания и наказателни производства, започнати през предходни години, повдигайки съмнения, че изнесените данни не дават ясна картина за ситуацията с трафика. Комисията води отделна статистика за броя на идентифицираните жертви, като през 2020 г. е идентифицирала 60 потенциални жертви – фрапираща разлика спрямо 413-те жертви по данни на прокуратурата. Нещо повече: статистиката на Комисията (60 жертви) отразява многогодишна тенденция към спад: от 94 през 2019 и 130 през 2018 г., което противоречи на посочената в статистиките на прокуратурата многогодишна тенденция към увеличение. Докато заинтересовани институции провеждаха дискусии за създаване на единен статистически регистър за жертвите и, като част от регионален проект, една международна организация разработи електронен регистър, държавата не постигна никакъв напредък във внедряването на системата. В резултат, броят на съобщаваните идентифицирани жертви остана ненадежден. Нещо повече: остава неясен и броят на жертвите, получили помощ. През 2020 г. Комисията отчете 26 настанени жертви – пълнолетни и деца, сравнено с 30 през 2019 г.

Държавната агенция за закрила на детето (ДАЗД), която координира различни мерки за закрила от тези на Комисията, отчете, че е оказала помощ на 31 деца, без да диференцира между жертви на трафик с цел сексуална и с цел трудова експлоатация и деца, изоставени от родителите си, спрямо 17 деца жертви на трафик през 2019 г. Според Комисията, властите не са идентифицирали толкова много жертви поради свързаните с пандемията ограничения в придвижването, както и поради евентуално нежелание на жертвите да подават сигнали за експлоатация, ако са очаквали, че така ще се лишат от възможности за доход. По твърдения на НПО, някои от властите не били в състояние да идентифицират ефективно жертви на трафик, особено сред уязвимите групи като търсещи убежище, мигранти, лица, експлоатирани за платени сексуални услуги, и членове на ромската общност. НПО и международни организации съобщават, че културни проблеми са създавали изключително големи затруднения за всички професионалисти при идентифициране на престъпления с трафик на хора сред ромската общност. Някои служители на правоприлагащите органи гледат на ромите като хора, сами избрали начина си на живот, включващ сексуална експлоатация, които или не се нуждаят от подкрепа, или не могат да бъдат определени като жертви на трафик. Властите, НПО и Комисията насочваха жертвите към различни услуги. Държавата предоставяше психологически консултации, подслон и съдействие при реинтегрирането на жертви на трафик, както български граждани, така и чужденци. Пред 2020 г. държавата изплати 117 560 лв. на НПО доставчици на услуги за предоставяне на здравна помощ, психологическо и социално подпомагане на жертви на трафик, сравнено със 117 400 лв. за 2019 г. и 234 000 лв. за 2018 г. Експертите отбелязват, че програмата за закрила на жертвите страда от хроничен недостиг на средства, което затруднява прилагането на пълноценен фокусиран върху жертвата подход.

Държавата продължи да сключва договори с НПО за стопанисване на приюти и кризисни центрове. Държавата осигури 25 кризисни центъра за жертви на насилие и трафик, но наблюдатели отбелязват, че ограниченият брой приюти за жертви на трафик – общо три за цялата страна (два в Бургас и един във Варна) остава проблем. През 2020 г. Комисията получи безвъзмездна помощ от ЕС в размер на 450 000 лв., 25% от която е съфинансирана от държавата, за повторното отваряне на приют за пълнолетни, затворен през 2019 г. поради липса на финансиране. Продължава да буди безпокойство, обаче, въпросът за устойчивостта на приюта след приключване на финансирания от ЕС проект.

Наблюдателите отбелязват все по-трудното намиране на места за настаняване на жертви в София, допълнително усложнено от пандемията.

През отчетния период държавата временно затвори кризисния център за деца-жертви на трафик в София след няколко инцидента в него, включително опит за опожаряването му от жертва, принудена от нейния трафикант. Децата-жертви могат да останат в центровете до шест месеца, след което ДАЗД може да ги настани при роднини, в приемно семейство или друга институция за резидентна грижа. Недостатъчно развитата система за приемна грижа често води до това, ДАЗД да настанява деца в приюти за жертви на трафик или домашно насилие. ДАЗД подпомага децата-жертви за период от 12 месеца, с възможност за неговото продължаване. Докладът на Специалния докладчик на ООН за 2020 г. констатира, че сексуална експлоатация на деца се наблюдава предимно в условия на резидентна грижа, и особено по отношение на деца от маргинализирани общности. Докладът отчита липсата на систематизирани и надеждни данни относно мащабите на проблема, опирайки се на показания на заинтересовани лица и институции в системата на закрила на детето. В него се посочва също, че недостатъчното сътрудничество между различните власти, ангажирани в закрила на детето, възпрепятства подпомагането на децата-жертви. НПО съобщиха също за затруднения в координацията и насочването на деца-жертви поради твърде бюрократизирания подход на служителите в системата за закрила на детето, които понякога поставят бумащината над нуждите на децата. Държавата задели 11 570 лв. годишно на дете, настанено в кризисен център, като в средата на отчетния период увеличи финансирането до 12 730 лв., сравнено с 9 870 лв. през 2019 г. Това увеличение във финансирането се дължи на новото законодателство за социалните услуги, с което се осъвременява и минималната заплата в страната; законът позволява също така на общините да съфинансират услугите и да търсят съфинансиране от частни юридически лица. ДАЗД поддържа 24-часова гореща линия за деца, като през 2020 г. добави допълнителни оператори и онлайн услуги. Националният съвет за закрила на детето продължаваше да предоставя услуги за насочване и настаняване на непридружени деца.

През отчетния период, със законова поправка от 2020 г. бе намалена от шест месеца на две седмици продължителността на престоя в центровете за регистрация на лица, търсещи убежище. НПО отбелязват, че новият закон ограничава перспективите на търсещите убежище за успешна интеграция и

увеличава риска да станат жертви на експлоатация. Българският закон допуска жертвите с чуждестранен произход, оказали съдействие на правоприлагащите органи, да останат и да работят в България за срока на наказателното производство преди депортиране, въпреки че нито една от чуждестранните жертви не е кандидатствала за такъв статут. За жертви-чужденци, предпочели да не съдействат на следствените действия, държавата предоставя 40-дневен възстановителен период (70 дни, когато жертвите-чужденци са деца) преди репатриране. Наблюдатели отбелязват, че много от жертвите не съдействат на правоприлагащите органи, защото не вярват, че съдебната система ще ги защити, ще осъществи ефективно правораздаване и ще осъди извършителите с адекватни присъди. Законът освобождава жертвите на трафик от наказание за противозаконни деяния, които са били принудени от трафикантите си да извършват; практикуващи юристи отбелязват, обаче, че законът не гарантира пълна ненаказуемост, доколкото не винаги е прилагана сила. Някои експерти твърдят, че полицейските служители по принцип не разбират, че лицата, предоставящи сексуални услуги срещу заплащане, са уязвими на трафик, нито че законовата разпоредба за ненаказуемост на жертви на престъпление би могла да се приложи към тях. Държавата предоставяше помощ за репатриране на български граждани, без да разполага със специално заделени средства за целта, като разчиташе на международни организации или институции в приемащите държави да покрият разходите. Макар законът да предвижда правна помощ за жертвите, достъпът до квалифицирана правна помощ беше затруднен, особено когато жертвите бяха извън юрисдикцията на съдилищата, гледали делото. Процедурата за търсене на обезщетение от държавния фонд за жертви остава твърде бюрократична и възпира жертвите да подават искания; в резултат на това през 2020 г. няма жертви, получили обезщетение.

ПРЕВЕНЦИЯ

Държавата увеличи усилията си в областта на превенцията. Правителството продължи да прилага своята Национална стратегия за борба с трафика за периода 2017-2021 година, като прие и годишна програма за борба с трафика и закрила на жертвите, с която изпълнява дейностите по стратегията с бюджет от 440 400 лв., което е увеличение спрямо 401 000 лв. за 2019 г. Комисията публикува годишен доклад за усилията на правителството в противодействие на трафика на хора, наблюдаваще дейността на 10-те местни комисии за борба с трафика и оценяваше качеството на услугите, предоставяни от специализираните стопанисвани от държавата приюти и кризисни центрове.

НПО изразиха загриженост за липсата на държавна подкрепа на високо равнище и на публична ангажираност към борбата с трафика и бъдещето на Комисията. Комисията срещаше затруднения в работата си заради ограничените финансови и човешки ресурси, както и поради нееднаквото равнище на съдействие от страна на държавното ръководство. Независимо от това, през 2020 г. Комисията проведе множество национални кампании за повишаване на осведомеността, включително такива за трафика с цел трудова експлоатация, които включваха информационни занятия и семинари с уязвими групи, както и за трафика с цел сексуална експлоатация, адресирани към ученици и деца. Местните комисии за борба с трафика на хора осъществиха над 50 проекта за превенция (при 70 за 2019 г.), обхващайки над 30 000 души, включително уязвими групи като членове на ромската общност. В допълнение, служители на ГДБОП проведоха дискусии за повишаване на осведомеността за трафика на хора с 80 ученика от София. Правителството продължи подкрепата си за поддържаната от НПО гореща линия за жертви на насилие, включително трафик на хора, заделяйки 65 000 лева – същата сума, както през 2019 и 2018 г. Отделно от това, държавата подкрепяше специализирана гореща линия на НПО чрез споделяне на ресурс, например на транспортните разходи, и консултантски услуги, включително по подпомагането и идентифицирането на жертви. На горещата линия бяха получени 43 сигнала, свързани с трафик на хора, като за 19 случая бе сезирана полицията. Държавата не положи усилия за намаляване търсенето на сексуални услуги срещу заплащане.

Експерти отбелязват, че системни проблеми, като например липса на ресурси, ограничени правомощия за идентифициране и преследване на случаи на трафик с цел трудова експлоатация, както и недостатъчното обучение ограничават способността на служителите от инспекциите по труда да прилагат ефективно законите. Българското трудово законодателство забранява на работодатели и агенти по заетостта да събират такса за устройване на работа, да изземват документите за самоличност на наетите лица, да изменят едностранно трудови договори и да бавят изплащането на заплатите на работниците. НПО критикуваха правителството за това, че не идентифицира и не подвежда под наказателна отговорност случаи на тежка трудова експлоатация, твърдейки, че вместо това правителството се фокусира върху нарушения на трудовото законодателство, за каквито се предвиждат административни санкции. През 2020 г. Главната инспекция по труда извърши 742 проверки на фирми за набиране на работна ръка, агенции за временна

заетост, задгранични дружества и работодатели, изпращащи „командировани“ работници в държави от ЕС, както и по случаи на чуждестранни работници в България; по тях установи 1 080 нарушения и наложи 371 глоби. В допълнение, ГИТ разследва потенциален случай на трафик с цел трудова експлоатация по отношение на 80 българи сезонни работници, наети да берат плодове във Франция, като откри множество нарушения от страна на българската агенция за набиране на работна ръка, която ги е наела. ГИТ откри процедура за отнемане лиценза на агенцията.

През отчетния период държавата продължаваше да търси обществена подкрепа за противодействие на трафика с цел трудова експлоатация, включително партнирайки с НПО за провеждане на онлайн дискусия за начините на борба с трафика във веригите на предлагане. ГИТ публикува информация за сезонни работници относно рисковете от трафик с цел трудова експлоатация със специален фокус върху свързаните с пандемията предизвикателства. Министерството на труда и социалната политика поддържа служби по по трудови въпроси в държавите-членки на ЕС с големи български общности и такива, считани за високорискови дестинации на трафик на хора; тези служби предоставят информация и съвети по въпроси на трафика на лица, търсещи работа, и сезират Комисията за случаи, подлежащи на репатриране. Българският аташе по трудовите въпроси към посолството на Р България в Австрия съобщи за случай на трафик с цел трудова експлоатация на две деца жертви, като впоследствие съдейства за тяхното репатриране. През 2020 г. медии съобщаваха за потенциален случай на трафик с цел трудова експлоатация на български работници в месопреработвателно предприятие в Германия, в резултат от което българското и германското правителства разработиха програма за засилване на сътрудничеството по потенциални случаи на трафик на хора и информиране на работниците за трудовата експлоатация. Впоследствие, ГИТ и Берлинският център за миграция и прилични условия на труд разработиха брошура, информираща българските работници за техните трудови права в Германия. В рамките на друга международна програма, правителството разгледа случаи на трафик с цел трудова експлоатация, по-конкретно случаи, съчетаващи икономически престъпления с незаконни парични потоци, като разработи указания до властите за идентифициране на случаи на трафик. В допълнение, България и Молдова подписаха двустранно споразумение за работната сила, допускащо

набирането на молдовски работници в рамките на държавна програма за наемане на чуждестранни работници.

ПРОФИЛ НА ТРАФИКА

Както е отчетено в последните пет години, трафикантите на хора експлоатират жертви българи и чужденци в България, както и жертви от България в чужбина. България остава една от основните страни на произход при трафика на хора в ЕС. Български жени и деца са подложени на трафик с цел сексуална експлоатация в цяла Западна Европа, както и в България, особено в столицата, курортните зони и пограничните градове. Българки от турски произход, както и ромски жени и момичета, съставляват мнозинството от жертвите на трафик с цел сексуална експлоатация, идентифицирани в България. Властите съобщават за леко увеличение на вътрешния трафик с цел сексуална експлоатация, което обясняват с ограниченията в пътуванията зад граница в резултат от пандемията. Също поради пандемията, трафикантите все по-често използват Интернет и социалните медии за набиране на жертви. В типичния случай набират и експлоатират жени и момичета от по-бедните региони на страната. Семейните или родови организации, както и независимите трафиканти в огромното мнозинство от случаите са от ромски произход и обикновено познават жертвите, които също са роми. По данни на властите, в типичния случай групите, извършващи трафик с цел сексуална експлоатация, се състоят от български трафиканти, които сътрудничат с чужди граждани в страните на дестинация, без да са пряко свързани с чуждестранни организирани престъпни групи. Съобщава се за нарастване на броя на случаите, когато жени и момичета от маргинализирани общности са принуждавани да сключват брак с граждани на трети държави. Съобщава се и за нарастване на случаите на международен трафик с цел трудова експлоатация. Трафиканти подлагат български мъже и момчета на насилствен труд в цяла Европа, предимно в земеделието, строителството и услугите. Деца от ромски произход са подлагани на експлоатация чрез принудителен труд, особено като просяци и джебчии в Австрия, Франция и Швеция. Мнозинството от жертвите на трафик с цел трудова експлоатация са от ромски произход или от бедни региони на страната с висока безработица. Трафиканти принуждават български мъже с увреждания да извършват улична просия в чужбина. Съобщава се за увеличение в случаите на трафик на деца. НПО съобщават за експлоатация на деца в малки семейни работилници, в текстилното производство, в ресторанти и в строителството. Доклад на специалния докладчик на ООН констатира, че сексуалната експлоатация на деца преобладава сред децата, настанени в държавни домове, и особено такива от маргинализирани общности. Търсещи убежище лица и мигранти от

Афганистан, Сирия и Ирак, някои от които са или може да станат жертви на трафик, минават през България на път за Западна Европа. Корупцията във властта сред правоприлагащите органи и съдебната система продължава да благоприятства извършването на някои престъпления с трафик на хора, като държавни служители са били разследвани по подозрение, че са замесени в трафик.